

בש"פ 7130/17 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 7130/17

כבוד השופט ד' ברק-ארז

לפני:

פלוני

העורר:

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיבה:

ערר על החלטתו של בית המשפט המוחזוי בתל אביב-יפו
מיום 14.8.2017 במ"ת 17-03-484 שניתנה על-ידי
כבוד השופט א' הימן

תאריך הישיבה: כ"ו באלו התשע"ז (17.9.2017)

בשם העורר: עו"ד אריאל עטרו

בשם המשיבה: עו"ד אופיר טישלר

החלטה
*

1. בפני ערר לפי סעיף 53 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכיות אכיפה - מעצרים), התשנ"א-1996 על החלטתו של בית המשפט המוחזוי בתל אביב-יפו מיום 14.8.2017 (מ"ת 17-03-484, השופט א' הימן).

עמוד 1

© verdicts.co.il - כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין

2. ביום 1.3.2017 הוגש נגד העורר, אב לשותנה, כתב אישום, המיחס לו שורה ארוכה של מעשי אלימות, ביוזם והשלפה כלפי חמש מבנותיו (להלן: המתלווננות), במשמעותם, על פי המתוואר בחלק הכללי של כתב האישום, העורר נаг להוכיח את המתלווננות, לעיתים בידיו וברגלו ולעתים באמצעות חגורה, מקל ונעלים - זאת בתדריות גבוהה, ולעתים יומיומית. עוד מתואר בכתב האישום כי העורר נаг לנשוך את המתלווננות, לגרור אותן תוך שהוא צובט אותן בחזקה באוזניהם ובשרוותיהם, וכן לדרכן בעוצמה על רגליהם. כמו כן נаг העורר לזרוק ולשבור כל' בית וחפצים אישיים של המתלווננות, להפוך את שולחן האוכל על יושביו, לקרוע את בגדיهن של המתלווננות, לצעק עליהן ולגדfn, גם בנסיבות אחרות. העורר איים על המתלווננות כי ישבירן לפנים או צויר או יראו צו, וכך נаг לומר להן שאין בנוטין שלו. כאשר סבר שהבית אינו מסודר די נаг העורר לזרוק על הרצפה את תכולת הארון והמגירות והורה למתלווננות לסדר אחריו. כמו כן, הוא נаг להעיר אותו ואת רעיתו, אימן, בשעות מאוחרות של הלילה תוך גידופים וצעקות, בעודו משוכנעם את רעיתו, כך מתואר, בניאוף ובמעשים מיניים עם אנשים שונים.
3. מעבר למתוואר בחלק הכללי, כולל כתב האישום חמישה אישומים פרטניים שככל אחד מהם נוגע לאלימות כלפי אחת מן המתלווננות, כמפורט להלן.
4. על-פי האישום הראשון, ביום 12.1.2017, ביקש העורר מבתו הקטינה ב', ילידת 2001, לשטוף את הכלים שבכיוור, ולאחר מכן סירבה הלם בה בראשה באופן שגרם לה שטף דם פנימי סיבוב עין שמאל. באותו אחר, בשנת 2015, הופיע העורר מהחורי ב' בעת ישיבה על המדרגות ובעט בגבה. כמו כן, מתואר כי במועד קודם, כאשר הייתה ב' בת עשר, הוציא אותה העורר לחצר בלילה גשם והכריח אותה להישאר שם במשך רוב שעות הלילה.
5. על-פי האישום השני, באחד הימים במהלך חופשת פסח בשנת 2016 נשך העורר את בתו ת', ילידת שנת 2000, בעת ששיחקה בחצר, באופן שהותיר סימן על ידה. באותו אחר, כאשר הייתה ת' בcit'ה ז' או ח', הכה אותה העורר בגבה ובכתחפה כיוון שלא סיירה את הבית.
6. על-פי האישום השלישי, במועד מסוים, כאשר הייתה ק', ילידת 1993, בת 14, הכה אותה העורר בגבה ובכתחפה כך שנגרמו לה סימנים כחולים. באותו אחר, כשהייתה ק' בת 16, הלם העורר בראשה, בפניה ובאזור פגיעה רבות, ושבר מחשב, מצלמות וטלפונים של נוטין.
7. על-פי המתוואר באישום הרביעי, במועד מסוים בשנת 2016 סטר העורר לש', ילידת 2004, בפניה.
8. על-פי המתוואר באישום החמישי, כשהייתה בת א' בcit'ה ה' הכה אותה העורר בעוצמה בגבה. באותו אחר, כשהייתה לערך בת 10, נעל העורר את א' מחוץ לבית המשפחה בלילה גשם, במשך רוב שעות הלילה. כאשר הייתה א' בת 12 הכה אותה העורר, וכשניסתה להתגונן - נשך אותה בחזקה. עוד מתואר כי יום לפני בת המצווה של א' דחף אותה העורר, יחד עם אחיה ב' ו-ת', למיטה, והכה את שולשנת באופן שהותיר סימן אדום על פניה של א'. עוד מתואר כי כשהייתה א' בת 9 הכה אותה העורר באמצעות סולית העץ של נעליה וכתוצאה לכך רגלה התנפחה והפכה כחולה. כשהייתה א' בcit'ה ה' הכה אותה העורר באמצעות מקל של מטאטא - עד שלא יכול היה לזוז. לבסוף מתואר כי ביום

8.3.2014 כעס העורר על בנוטוי ק' ו-א' בשל קר שחווחו עם בחור מסוים בגינה, ובמה שרש לכך הלם ב-א' בחזקה, פעמים רבים ובכל חלק גופה תוך שהוא צועק עלייה. בעקבות אירוע זה הצעיקו עוברי אורח לבית נידית משטרת.

9. בשל המיעדים המתוארים יותר העבירות הבאות: התעללות בקטין בידי אחראי, עבירה לפי סעיף 368ג סיפא לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); תקיפת קטין הגורמת חבלה של ממש על ידי אחראי, עבירה לפי סעיף 368ב(א) סיפא לחוק העונשין (רבי עבירות); תקיפת חסר ישב על ידי אחראי, עבירה לפי סעיף 379 בנסיבות סעיף 382(ב)(2) לחוק העונשין (רבי עבירות). כל העבירות המויחסות לעורר הן לגבי מעשים שנעשו לאחר התאריך 13.2.2007.

10. להשלמת התמונה יוציאו כי במועד מאוחר לתקופה המתווארת בכתב האישום התרחש העורר ורعيיתו, אם ילדי.

11. בד בבד עם הגשת כתוב האישום הוגש בהשא לעזרו את העורר עד לתום ההליכים בגדון.

12. בהחלטתו מיום 9.4.2017 קבע בית המשפט המחויז כי מתקיימות ראיות לכואורה להוכחת המעשים המוחיסים לעורר, וכן כי מתקיימות בעניינו עילות מעוצר - הן עילת מעוצר של מסוכנות והן העילה של חשש משיבוש הליכו משפטי. בהתאם לכך, הורה בית המשפט המחויז על מעוצרו של העורר עד למתן החלטה אחרת, וכן הורה על עירcitת תסקירות של שירות המבחן, לשם בחינת האפשרות של שחרורו לחלופת מעוצר.

13. ביום 10.5.2017 הגיע שירות המבחן תסוקיר שהמליץ שלא לשחרר את העורר לחלופת המutzer שהוצאה על ידו בבית חבו.

14. ביום 14.5.2017 הורה בית המשפט המוחזק על קבלת תסניר משלים לאחר שבא-כוחו של העורר טען כי בתסניר שהוגש נפלו פגמים שונים.

.15. ביום 24.5.2017 הוגש תסaurus משלים כאמור, שוחר על המליצה שלא לשחרר את העורר לחלוות דעתך.

16. ביום 5.6.2017 הורה בית המשפט המוחזע על מעצרו של העורר עד תום ההליכים נגדו, בקביעו כי המלצה שירותי המבחן מבוססת כראוי על התרשומות המקצועית לפיה לא ניתן לנתן אמון בעורר. בית המשפט המוחזע הוסיף וקבע כי אין מקום להורות על שחרורו של העורר לחופפת מעצר גם נוכח ההשפעה השילנית הצפוייה על המתלונות.

17. ביום 30.7.2017 קיבל בית משפט זה באופן חלקו את העורר שהוגש על החלטת המעצר עד תום ההליכים (בש"פ 5190/17, השופט ע' פוגלמן). בהחלטתו קבע השופט פוגלמן כי "מעצרו של העורר בפיקוח אלקטרוני, בכפוף לתנאים שלහן, בבית הרוב מצפי בירושלים ובפיקוח של אחד מהמפקחים - הרב מצפי גוטלב - בכל שעות היוםה, תוך איסור מוחלט על העורר לעשות שימוש במכשיר טלפון נייח או נייד, במחשב או בכל אמצעי תקשורת אחר, ותוך איסור יצירת קשר עם הילדים ואשתו, במישרין או בעקיפין, מאין במידה מספקת את המסוכנות הנשיקפת מהעורר ואת החשש מшибוש מהלכי משפט על ידו" (שם, בפסקה 11). השופט פוגלמן קבע כי לא נכון היה לדוחות את האפשרות לעצור את

העורר במתכונת של פיקוח אלקטרוני רק משומם שהמפתחים, אשר ככלל ההתרשות מהם היא חיובית, סבורים כי העורר אינו מסוגל לבצע את המיחס לו. בהתאם לכך, הורה השופט פוגלמן על החזרת עניינו של העורר לבית המשפט המחויז לצורק לקבלת דיווח ממנהל הפיקוח האלקטרוני בדבר האפשרות כי העורר יעצר בפיקוח אלקטרוני בביתו של הרב מצפי בירושלים. עוד נקבע כי ככל שנitin יהיה לעצור את העורר בפיקוח אלקטרוני כאמור יש לעשות כן בכפוף לתנאים שייקבעו על-ידי בית המשפט המחויז ויכללו אף את התנאים שצינו בהחלטה. ראיו להוסיף, כי בהחלטתו דחפה השופט פוגלמן את הטענות שהופנו נגד אופן עריכת הتسkieir.

18. בהמשך לכך, ביום 14.8.2017 הורה בית המשפט המחויז על מעצרו של העורר בפיקוח אלקטרוני. בנוסף, קבע בית המשפט המחויז את התנאים הבאים: התחייבות עצמית של העורר בסך 10,000 שקל;Uberות צד ג' בסך 10,000 שקל של כל אחד משני המפתחים שנקבעו לעורר; הפקדה כספית בסך 20,000 שקל. כמו כן, נאסר על העורר ליצור כל קשר עם גרשטו וילדיו בכל אמצעי תקשורת והוצאה נגדו צו עיקוב יציאה מהארץ. בית המשפט המחויז דחפה את בקשת העורר להתריר לו ליצור קשר עם בנו ר', שימוש עד מטעם ההגנה, בציינו כי בתיקים מסווג זה קיים חשש אינהרנטי לשיבוש הליכי משפט.

הטענות בערר

19. העරר שבפני מכון נגד החלטתו של בית המשפט המחויז בכל הנוגע לאיסור הגורף שנקבע בה על קשר בין העורר לבין ילדיו. לטענת העורר, הגבלה זו פוגעת בזכותו להורות ומפללה בין רعيיתו לשעבר שנגה אף היא באליםות לפני הילדים לפיה הנטען. העורר טוען עוד כי הטלת מגבלות על יצירת קשר עם ילדי אינה מתישבת עם העובדה שבתקופת מעצרו מאחריו סORG ובריח לא נאסר עליו להיפגש עמו. מכל מקום, כך נטען, יש להבחן בין המתלוננות לבין שאר הילדים, ובפרט מי מהם שישמש כעד הגנה לטובתו. בא-כוחו של העורר הוסיף ופירט טענות אלה גם בדיון שהתקיים בפני ביום 17.9.2017. בין השאר, הוא טען כי אחת מבנותיו של העורר מנסה ליצור עמו קשר באופן חוזר ונשנה.

20. מנגד, המדינה טענה כי אין מקום לשנות מהחלטתו של בית המשפט המחויז, שיישמה למעשה את התנאים שקבע השופט פוגלמן בהחלטתו. לטענת המדינה, תנאים אלה נקבעו בשים לב להשפעתו המשמעותית של העורר על ילדיו ולהערכתו של שירות המבחן כי נדרש בעניינו של העורר חלופה הרמתית למעצר מאחוריו סORG ובריח.

21. המדינה הוסיף וטענה כי אין בסיס לטענת הפליה, בהתחשב בכלל הנסיבות המלמדות כי אשתו לשעבר סבלה אף היא מהתעללות של העורר, והאלימות שהפגינה כלפי ילדיהם הייתה זניחה ביחס לזה שהפגין העורר.

22. בתשובה לשאלות שהוצגו לו ציין בא-כוח המדינה כי عمده זו יפה במילוי בכל הנוגע לבנות שעמידות לשמש עדות תביעה. כמו כן, הוא הסכים כי אפשר שיש מקום לקבל את התייחסותו של שירות המבחן למפגש של העורר עם ילדיו האחרים.

23. בתום הדיון הוריתי כי המדינה تعدכן מה היו ההוראות שניתנו ביחס למפגשים של העורר עם ילדיו בתקופת מעצרו, והאם התקיימו מפגשים כאלה ביניהם. כמו כן, קבעתי כי שני הצדדים יכולים להגיש אסמכתאות רלוונטיות לעניין

קיום של מפגשים של נאש בתיק אלימות במשפחה עם ילדיו או קרובים אחרים.

24. בהמשך לכך, שני הצדדים הגיעו אסמכאות מטעם. כמו כן, המדינה הגישה הודהה ממנה עולה כי בששת החודשים שבהם שהה העורר בבית המשפט לא ניתנו הנחיות מיוחדות בנוגע למפגשים בין ילדיו, וכי תיעוד המפגשים עמו מלמד רק על ביקורים של אמו ושל אחד מבניו שהוא בן 18.

דין והכרעה

25. לאחר שבחנתי את הדברים, הגעת לכל מסקנה כי דין העורר להתקבל באופן חלק.

26. מהמעשים המិוחסים לעורר, כמו גם ממסקורי שירות המבחן שנערכו בעניינו, עולה מסוכנות ברורה. מסקיר השירות המבחן עומד על כך שהעורר מתקשה לבחון את התנהגותו באופן רפלקטיבי ואינו מגלה אמפתיה כלפי בנותיו. כל הפרמטרים מלבדים, להערכתו של שירות המבחן, על סיכון גבוה להישנות העברות שביצעו העורר ומהיבטים מסווגת שתהיה "הרמטית וכוללת פיקוח אינטנסיבי שיפקה וימנע גם קשר ישיר או עקיף (באמצעות מי מבני משפחתו) עם המתלווננות". למסוכנות זו נוסף החשש הקיים כਮובן מהשפעה על המתלווננות שמיועדות להעיד במשפט עדות תביעה (למעט במקרה שכבר מסרה עדותה לחוקרת ילדים) ומשיבוש היליכי משפט. בנסיבות אלה, ובהתחשב בהתרשםו של שירות המבחן כי העורר הוא אדם מניפולטיבי שקשה לתת בו אמון, אין רואה לנכון לאפשר כל קשר בין העורר לבין המתלווננות (להגבשות על מפגשים עם בני משפחה שאמורים לשמש עדי תביעה, ראו למשל: בש"פ 128/07 שמיר נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (9.1.2007); בש"פ 16/16 4696 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 11 (10.6.2016)).

27. גדר הספקות הנוטר נוגע לילדים שכותב האישום אינו מצין כנפגעי עבירה. יובהר כי אין בידי לקבל את הטענה המשתמעת מטענות העורר לפיה אין מקום להטיל הגבלות גורפות על קשר בין נאש לבין ילדיו שאינם עדי תביעה, גם אם הנסיבות מלמדות על מסוכנות הנשקפת להם (ראו למשל: בש"פ 5024/07 מדינת ישראל נ' דיאב (10.6.2007)). יחד עם זאת, הבדיקה שהציג העורר בין המתלווננות לבין אחרים היא הבחנה רלוונטית, והיא אף מוצאת ביטוי באסמכאות שהגיש בא-כוח המדינה.

28. בעניין זה יש מקום להבינה בין שני ילדים שהם קטינים רכים בשנים לבין הבן הבוגר.

29. הבן הבוגר נפגש עם העורר גם בתקופת מעצרו וכפי שנמסר אף מועד להיות עד הגנה. בנסיבות אלה, אין רואה מקום למנוע מפגשים עמו, וחזקה על בא-כוחו של העורר שיבahir למרשו כי אין מקום לניצול של מפגשים אלה להעברת מסרים למתלווננות או לשיבוש של היליכי משפט בדרך אחרת.

30. בכל הנוגע לילדים הקטינים אני סבורה שלא הוצגו בפני נתונים מספיקים בכל הנוגע להשפעה אפשרית של מפגשים מסוג זה עליהם. בנסיבות אלה, יש מקום להורות על הכנת מסקיר משלים שיבחן את האפשרות לצירת קשר של העורר עם שני ילדי הקטינים שכותב האישום אינו עוסק בעניינם. המסקיר המשלים יתייחס להשפעה של מפגשים כאלה על הקטינים או על המתלווננות, ועל והתנאים המתאימים לקיום המפגשים, ככל שהדבר אפשרי. מסקיר משלים

כאמור יוגש בבית המשפט המחוזי עד ליום 30.10.2017. לאחר הגשת התסוקיר יכריע בית המשפט המחוזי האם יש לאפשר קשר בין העורר לבין הקטינום, וככל שהחלטתו תהיה חיובית יקבע את מתכונותו, בשים לב לשיקולים של מסוכנות ושל חשש משיבוש הילכי משפט.

.31 אשר על כן: העורר מתקבל באופן חלקו כמפורט לעיל.

ניתנה היום, ח' בתשרי התשע"ח (28.9.2017).

שפט